

[Pia Gjellerup]

ning. Der er nogle regler for, hvor store engagementerne kan være. Grænsen for enkeltengagementer nedsættes ifølge forslaget fra 35 pct. til 25 pct. af beregningsgrundlaget for den ansvarlige kapital, og det vil ifølge direktivet skulle ske inden for en overgangsperiode. Her lægger forslaget op til, at man i dansk lovgivning vælger den overgangsperiode, der maksimalt kan vælges, nemlig indtil udgangen af år 2001.

I denne sammenhæng indføres også en anden grænse. Det drejer sig om større engagementer i et pengeinstitut, nemlig engagementer på over 10 pct. af den ansvarlige kapital. Disse engagementer må tilsammen ikke overstige 800 pct. af pengeinstitutternes ansvarlige kapital. Også opfølgelsen af denne regel skal ske overalt i pengeinstitutsektoren senest den 31. december 2001.

Socialdemokratiet har ikke så mange bemærkninger til denne del af forslaget. Vi synes, det er nogle rigtige valg, man har foretaget i sammenhæng med, at man skal overføre disse EF-regler til dansk lovgivning.

Det andet element i forslaget handler om at forbyde et pengeinstitut at udlåne til en kunde, der ønsker, eller som bliver opfordret til eller inspireret til at investere i det pågældende pengeinstitut ved at indskyde enten selskabskapital eller supplerende kapital og anden ansvarlig kapital. Også denne del af forslaget er inspireret af det, vi har oplevet i forbindelse med Himmerlandsbankens vanskeligheder og til sidst lukning. Vi kan i hvert fald sige, at de sager, vi er blevet præsenteret for i den offentlige debat, har vist os, at der kunne være grund til også at have lovregler, som kunne holde pengeinstituttrådgivningen på det, man kunne kalde dydens smalle sti; vi er da i hvert fald blevet præsenteret for eksempler, der bestemt ikke har været tilfredsstillende. Derfor synes vi fra Socialdemokratiets side, at denne del af forslaget er afgørende positiv, og den håber vi vil få en let gang gennem udvalget. Vi vil i hvert fald gøre vores for det.

Flemming Hansen (KF):

Som fru Pia Gjellerup sagde, er der to dele i lovforslaget. Den første del skal jeg gå rimelig hurtigt hen over. Jeg tror ikke, der kan være megen uenighed om den. Den har jo – kan man sige – været igennem systemet mindst én

gang før. Det er spørgsmålet om disse direktivregler, som man nu vil indføre; dem er vi enige i.

Vi er også enige om, at det naturligvis ville være helt uacceptabelt, hvis danske pengeinstitutter skulle stilles ringere end konkurrerende pengeinstitutter inden for Den Europæiske Union. Det er klart, at hvis der er noget, der er internationalt, så er det banksystemer. Vi skal selvfølgelig sørge for, at vore virksomheder står lige så godt rustet som de øvrige landes.

Den anden del af lovforslaget – det er ikke mere end tre og en halv linje, men det er i virkeligheden en ganske væsentlig del af lovforslaget. Denne del er noget mere kompliceret og tager selvfølgelig også udgangspunkt i Himmerlandsbanken og den skæbne, den led. Jeg skal sige, at vi er overvejende positive over for forslaget, men vi vil i Folketingets Erhvervsudvalg, hvortil jeg går ud fra at forslaget henvises, stille en række spørgsmål for at få belyst konsekvenserne af den del af lovforslaget fuldt ud.

Det fremgår, at man ikke kan låne penge til investering i ansvarlig indskudskapital, men det er sådan lidt betænkeligt at sige, at vi skal bestemme, hvad folk må bruge deres penge til. Er det lovgivernes opgave? Jeg siger ikke, jeg er uenig, men jeg sætter nogle spørgsmålstejn ved, om det er vores opgave at bestemme, hvad folk skal bruge deres penge til.

Derudover er der jo en række, skal vi sige grænsedragninger: F.eks. har masser af mennesker i dag – det tror jeg de fleste har – flere konti, og man kan sagtens have penge stående på én konto, mens man trækker på en kassekredit eller en budgetkonto, eller hvad det nu kaldes. Derfor vil der være nogle grænsedragninger dér, som vi i hvert fald nok også må tage stilling til i forbindelse med lovforslaget. Der er mange mennesker, der har en kassekredit. Hvis den kun er brugt halvt op, uanset hvor stort beløbet er, er det så at trække på en konto, når man har fået bevilget en kassekredit mod en eller anden sikkerhed?

Endelig er der det problem, som jeg synes er det største, når vi ser på de mennesker, der kom i så uheldig en situation i Himmerlandsbanksagen: Det var jo de mennesker, der har fået udbetalt en kapitalpension eller solgt en ejendom, en landejendom eller byejeendom, eller hvad det var, og pludselig stod med en bun-